

af 24,000 kronor att användas till bidrag för aflö-
nande af vandringsrättare, med villkor att hushållnings-
sällskap eller andra korporationer bidraga med hälften
till deras aflöning.

Stockholm den 27 januari 1910.

Ol. Olsson i See.

Nr 61.

Af herrar **Hagström** och **Johansson** i Jönköping, *om skrifvelse
till Kungl. Maj:t* angående *resestipendier för lärareper-
sonalen vid landstingens småskolläraryrkesseminarier.*

Under åttonde hufvudtiteln af statsverkspropositionen upptagas i lik-
het med hvad förhållandet varit under en följd af år såsom extra anslag
vissa belopp till resestipendier åt olika kategorier af lärare och lärarinnor.
Sålunda utgår till resestipendier för innevarande år ett belopp af 10,000
kronor åt föreståndarinnor och föreståndare samt lärarinnor och lärare vid
högre läroverk för kvinnlig ungdom och enskilda samskolor äfvensom pri-
vata läraryrkesseminarier; vidare 1,000 kronor för abnormskolornas förestån-
dare, lärare och lärarinnor, 4,000 kronor för folkskolans lärarekår, 2,000
kronor åt rektorer samt öfriga lärare och lärarinnor vid folkskolesemina-
rierna, och slutligen 2,000 kronor dels till resestipendier dels ock till un-
derstöd vid fortsatta studier åt föreståndarinnor och lärarinnor vid lära-
rinneutbildningsanstalter i huslig ekonomi äfvensom åt skolkökslärarinnor
vid andra läroanstalter.

Till ingen af dessa kategorier kan lärarepersonalen vid landstingens småskolläraryrkesseminarier räknas, och då intet särskildt anslag till resestipendier åt denna personal finnes, blir den i detta hänseende alltså sämre ställd än ofvan nämnda lärarekårer. Och dock har den likaväl som dessa behof af den fortsatta utbildning, som i särskild grad kan ernås genom studier och iakttagelser vid andra skolor. Då denna personals arbete därjämte ingalunda är af mindre vikt och betydelse än andra lärarekårer, synes billighet och rättvisa fordra, att äfven den blir delaktig af den förmån och uppmuntran, som ligger uti rätten att söka och möjligheten att erhålla resestipendier. Och att de rön och iakttagelser, som stipendiaten är i tillfälle att göra, sedermera i ett eller annat afseende kommer äfven den sak han tjänar till godo, det är så känt och erkänt, att det här ej torde närmare behöfva framhållas. Detta är i allmänhet motivet och grundtanken, som ligger bakom hvarje anslag af medel till resestipendier.

Landstingens småskolläraryrkesseminarier äro 21 till antalet, och vid desamma voro år 1908 anställda in alles 53 lärare och lärarinnor. Under innevarande år torde lärarepersonalens antal vara ungefärligen detsamma. För att bereda dessa lärare och lärarinnor tillgång till resestipendier i likhet med flertalet öfriga skolors lärare ligger det nära till hands att tänka sig ett särskildt anslag för ändamålet. På grund af den ifrågavarande personalens relativt ringa antal vore det dock måhända lämpligare, att den sammanställes med någon af de öfriga lärarekategorierna och erhåller ansökningsrätt till resestipendier från samma anslag som denna. Närmast synas då lärarne och lärarinnorna vid landstingens seminarier kunna jämföras med lärarepersonalen vid privata eller enskilda läraryrkesseminarier. Kompetensen torde i stort sedt vara ungefär densamma å båda hållen, och verksamheten inom landstingens seminarier likartad med den, som bedrivs vid de enskilda läraryrkesseminarierna.

Men landstingsseminariernas lärarepersonal skulle också eventuellt kunna sammanställas med folkskollärarekåren och erhålla rätt att söka resestipendier från samma anslag, som utgår för denna senare kår. Äfven i sådant fall blir kompetensen på båda sidor ungefär densamma, och verksamhetsområdena äro, om också ej fullt likartade, dock med hvarandra nära besläktade. Möjligen skulle ifrågavarande anslag, hvilket i förhållande till folkskollärarekårens storlek är skäligen ringa, behöfva något ökas, därest ännu en om också liten lärarepersonal erhåller ansökningsrätt till resestipendier ur detsamma.

Huruvida nu emellertid landstingsseminariernas lärarepersonal trots

sin litenhet bör tillgodoses med ett särskildt mindre anslag till resestipendier eller lämpligen erhålla ansökningsrätt i något af redan befintliga anslag, därom torde en närmare utredning böra ske, hvilken otvifvelaktigt bäst kan verkställas genom Kungl. Maj:ts föranstaltande.

På grund af hvad här blifvit anfördt, få vi vördsamt hemställa,

att Riksdagen i skrifvelse till Kungl. Maj:t ville anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t låta utreda, huruvida resestipendier för lärarepersonalen vid landstingens småskolläraryrkesseminarier lämpligen böra beredas genom särskildt anslag, eller om nämnda personal må erhålla rätt att söka dylika stipendier från något annat af de anslag Riksdagen för sådant ändamål på extra stat brukar bevilja; samt för Riksdagen framlägga det förslag, hvartill denna utredning kan föranleda.

Stockholm den 26 januari 1910.

A. J. Hagström.

Robert Johansson.

Nr 62.

Af herrar **Hagström** och **Öberg** om understöd åt de i landet verkande lokala föreningar för främjande af svensk hemslöjd.

Uti den till årets Riksdag aflämnade statsverkspropositionen hemställer Kungl. Maj:t, att Riksdagen, i likhet med hvad under de senaste åren ägt rum, ville anvisa ett belopp af 15,000 kronor åt föreningen för svensk hemslöjd.

Till stöd härför anföres bl. a., att föreningens verksamhet varit synnerligen förtjänstfull och att syftet med densamma vore mycket behjärtans-